

Men vi er jo i forhandling i øjeblikket, der sker noget i øjeblikket, men jeg synes ikke, at regeringens spiller tilstrækkelig stærkt ud. Vi har kun fået et meget forvirret billede af de tre sidste ruter og ikke en klar melding om, at alt tyder på, at det er til gavn for de tre-fire ruter, at de kommer i udbud. Samsørutens har en anden baggrund, den er en del af Storebæltsforliget, så jeg ved ikke rigtig med den.

Jeg synes, vi skal være sikre på, at vi ikke bare sender Læsøboerne ud i noget snavs, fordi vi ikke gør vores arbejde ordentligt. Og det har været dyrt, meget dyrt, for de mange småfærger, der har været forsøgt bragt i udbud i 2000.

Kl. 13.10

Så jeg vil godt lige spørge hr. Martin Lidegaard, om han dog ikke vil være lidt åben over for, at man måske lige tænkte sig om; om vi ikke kan få lidt bedre belæg for det end bare at lave det, altså hvor vi prøver os frem, og så ser, hvor det går galt.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det er jo utrolig vanskeligt at vide, om der er nogen, der vil byde, før man har lavet et udbud. Vi ved om de små – vi har haft en række af dem i udbud – at det jo viste sig klokkeklart, at der ikke var nogen, der ville byde på dem. Derfor synes jeg, det er helt logisk at lave den kobling, så det for de resterende små, der ikke har været i udbud, men som har nogenlunde samme størrelse, gælder, at de så ikke omsonst sendes i udbud. Det er vi alle sammen enige om.

Så er der de store, og det er fuldstændig rigtigt, at »Samsø« og, havde jeg nær sagt, hver enkelt af de her ruter jo næsten har deres egen historie, og netop af den grund er det jo også svært at lave en slags undersøgelse af, om nogle vil byde. Det er jo det.

Hvis man skulle gøre det, skulle det jo være det, man kunne kalde en form for afgivelse af interessebud, men det er man jo også imod i den vedtagelse, som bliver lagt frem af Enhedslisten, Socialdemokratiet og SF. Man ønsker heller ikke en, om jeg så må sige, mildere form for runde for at vurdere, om der er en interesse, før man kaster sig ud i det store bureaukrati. Jeg kunne egentlig godt synes, at det kunne være et meget fornuftigt sted at lande også med de store færger, at man foretog en sådan.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Jamen vi er i øjeblikket i en forhandlingssituation. Jeg er jo ikke så imponeret, som regeringen selv er, over, hvad den har opnået indtil nu. For den har jo ikke opnået andet end grænsen med de 100.000 passagerer.

Det, man spiller ud med nu, er, så vidt jeg kan se, et minimumskrav om 1 mio. euro. Jeg går ud fra, at hvis vi får noget, der er ringere end det, er vi i en meget dårlig situation. Det vil sige, at regeringen nu tager af sted og har det med at skulle forhandle med, som i virkeligheden er det mindste, de må komme hjem med.

Det er på den baggrund, at vi har bedt om det og sagt, at nu skal vi sikre dem. Der står jo ikke alle færger i det her. Det gør der jo ikke. Altså »Bornholm« er f.eks. ikke med af gode grunde. Men hvis man havde kunnet sige, at jamen vi kan godt dokumentere, at vi er så nogenlunde trygge ved, at det vil være til skade for de andre, hvis ikke de får lov til at bruge et udbud, så var det et godt udgangspunkt.

Men vi sender faktisk regeringen af sted med det nu. De har været af sted med det før, og de vandt det ikke. De har været svage forhandlere, og der er ikke andet end det mindst tænkelige. Jeg vil da i hvert fald spørge hr. Martin Lidegaard, om han ikke er enig i, at hvis de får noget, der overhovedet er mindre end det, der ligger her, så har vi faktisk en meget dårlig situation, og så er det bedre at sørge for, at den bliver prøvet ved Domstolen, end at man lader de øer gå nedenom og hjem.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Forhandlingerne er i gang, som fru Margrete Auken meget rigtigt siger, og man kan jo altid diskutere, hvad den bedste forhandlingsstrategi er. Er det at starte med overbud for at have noget at give af, eller hvordan skal man lægge det? Det er i hvert fald ikke nogen særlig god forhandlingsstrategi for et land at diskutere dets egen strategi meget åbenlyst, vil jeg sige.

Men jeg vil give fru Margrete Auken så meget som, at jeg mener, at den rigtige grænse går ved 1 mio. euro, og at det er vigtigt, at materiellet og færgerne følger med, hvilket også er en vigtig del af det. Det, vi støtter i dag, er jo lige præcis det. Deraf kommer selvfølgelig også, at hvis det bliver væsentlig mindre, så vil vi ikke være tilfredse med det.